

Thesis Title **Growth Rates and Stability of Thai Orchid Exports in Japanese,
Italian and American Markets**

Author **Miss Pattana Youpensuk**

M.S. **Agriculture (Agricultural Systems)**

Examining Committee:

Asst. Prof. Dr. Pattana Jierwiriya	Chairman
Dr. Songsak Sriboonchitta	Member
Lect. Phrek Gypmantasiri	Member
Assoc. Prof. Dr. Aree Wiboonpongse	Member

ABSTRACT

The study aims at analyzing export growth and competitiveness of Thai orchids, and identifying factors related to Thai orchids export stability in 3 major markets (Japan, Italy and America).

Primary data were obtained from interviewing 8 orchid exporters and 20 farmers in Suan Sam Pran, Nakorn Pratom province. Time series data were gathered from the statistical yearbooks of cut natural orchid flower exporting to the world markets, particularly exporting data to Japan, Italy and The United States of America from Department of Customs in 1970-1997. The time series orchid importing data of Japan, Italy and the United States of America were collected from Department of Business Economics, European Business Information Center (EBIC, Thailand) and

American Business Information Center (American Embassy, Thailand) from 1993-1997, respectively.

The analytical methods consisted of 2 parts, the first involved measuring growth rates and trends, instability and market shares of Thai orchid exports to Japanese, Italian, and American markets; and market concentration indexes of these countries. The second used regression analysis to determine the relationships of these factors and export instability.

The results showed that the growth rates of Thai orchid exports to Japanese, Italian and American markets tended to increase every year from 1970-1997. The export price tended to increase in Japanese market but decrease in Italian and American markets from 1970-1997. The prices of Thai orchid exports in these markets compared to the main competitive countries such as the Netherlands, New Zealand and Singapore. Thai orchid prices were much lower than those of the Netherlands, New Zealand and Singapore in 1993-1997.

During the 1981-1997, the instability indexes in Japanese market were not high about 12-26 %. The instability indexes of Thai orchid exports were high about 32-97 % from 1976-1982 in Italian market and about 26-95 % from 1978-1988 in American market. Exports become highly stable (stability indexes about 85-90 %) since 1991 in these two markets.

Market concentration indexes of Japan, Italy and America were about 0.1572-0.2077, 0.4600-0.4821 and 0.6257-0.6964, from 1993-1997, respectively. Market shares of Thai orchid exports were about 18.95-21.61 %, 52.99-60.50 %, and 78.51-83.03 %, in Japanese, Italian, and American markets, respectively from 1993-1997.

The results showed 3 types of relationship. First, there is no significant relationship between growth rates and market concentration indexes of Japan, Italy and America from 1993-1997. The Thai orchid exports to these markets could increase independently, and not depend on the factors outside the countries such as

numbers and market shares of exporting countries. Second, market shares of Thai orchid exports and market concentration indexes were significantly related in Italy and USA. (Thailand had the highest market shares in Italian and American markets from 1993-1997), but not in Japanese market (Thailand had relatively small share). Lastly, instability of Thai orchid exports was significantly related to market concentration indexes of USA. in the opposite direction since Thailand had the largest share (about 80 %) in the USA. The reverse situation was found in Japanese market. In Italy, the relationship was negative with less significant. The finding implied that with market shares less than 60 %, the export instability might be significantly affected by market concentration in the importing countries. Thus, to improve export stability it is essential to raise market shares at least up to the level prevail in the Italian market (75 %).

Although the Thai orchid exports to these countries were stable since 1991. The Thai orchid growers and exporters should develop diverse market shares by developing high quality *Dendrobium spp.*, and new high value orchids.

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ อัตราการขยายตัวและเสถียรภาพของการส่งออกกล้วยไม้ไทย
ในตลาดญี่ปุ่น อิตาลี และอเมริกา

ชื่อผู้เขียน นางสาวพัฒนา อยู่เป็นสุข

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต เกษตรศาสตร์ (เกษตรศาสตร์เชิงระบบ)

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พัฒนา เจียรวิริยะพันธ์	ประธานกรรมการ
อาจารย์ ดร. ทรงศักดิ์ ศรีบุญจิตต์	กรรมการ
อาจารย์ พงษ์ ยิบมันตะสิริ	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. อารี วิบูลย์พงศ์	กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีเป้าหมายเพื่อการวิเคราะห์อัตราการขยายตัวและการแข่งขันของการส่งออกกล้วยไม้ไทยและศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการไม่มีเสถียรภาพของการส่งออกกล้วยไม้ไทยในตลาดที่สำคัญ 3 ตลาด (ญี่ปุ่น อิตาลี และอเมริกา)

ข้อมูลชั้นปฐมภูมิได้จากการสัมภาษณ์บริษัทส่งออกกล้วยไม้ไทยจำนวน 8 บริษัท และเกษตรกรผู้ปลูกเลี้ยงกล้วยไม้เพื่อการส่งออก ที่ อ. สวนสามพราน จ. นครปฐม จำนวน 20 ครอบครัว ข้อมูลชั้นทุติยภูมิได้จากการเก็บรวบรวมรายงานประจำปีของการส่งออกกล้วยไม้ไทยไปยังตลาดโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลการส่งออกไปยังประเทศญี่ปุ่น อิตาลี และอเมริกา จาก กรมศุลกากร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2513-2540 และการเก็บรวบรวมข้อมูลชั้นทุติยภูมิของการนำเข้าดอกกล้วยไม้จากตลาดโลกของประเทศญี่ปุ่น อิตาลี และอเมริกาจากกรมเศรษฐกิจการ

พาณิชย์ ศูนย์ข้อมูลธุรกิจของยุโรป(ประเทศไทย) และศูนย์ข้อมูลธุรกิจของอเมริกา (สถานทูตอเมริกาในประเทศไทย) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2540 ตามลำดับ

วิธีวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนแรกเกี่ยวกับการคำนวณอัตราและแนวโน้มการขยายตัว เสถียรภาพและส่วนแบ่งการตลาดของการส่งออกกล้วยไม้ไทย ในตลาดญี่ปุ่น อิตาลีและอเมริกา และดัชนีการกระจุกตัวทางตลาดของประเทศเหล่านี้ ส่วนที่สองใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเหล่านี้และการไม่มีเสถียรภาพในการส่งออก

ผลของการวิเคราะห์ปรากฏว่า อัตราการขยายตัวของ การส่งออกกล้วยไม้ไทยในตลาดญี่ปุ่น อิตาลี และอเมริกา มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปีจากปี พ.ศ. 2513-2540 ราคาส่งออกกล้วยไม้ไทยไปยังตลาดญี่ปุ่น มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อย แต่มีแนวโน้มลดลงในตลาดอิตาลีและอเมริกา จากปี พ.ศ. 2513-2540 เมื่อเปรียบเทียบราคาส่งออกกล้วยไม้ไทยกับราคาส่งออกของกล้วยไม้จากประเทศคู่แข่งที่สำคัญ เช่น เนเธอร์แลนด์ นิวซีแลนด์ และสิงคโปร์ ราคาส่งออกกล้วยไม้ไทยต่ำกว่าราคาส่งออกกล้วยไม้ ของประเทศเนเธอร์แลนด์ นิวซีแลนด์และสิงคโปร์ ในปี พ. ศ. 2536-2540

ในช่วงปี พ.ศ. 2524-2540 ดัชนีความไม่มีเสถียรภาพของการส่งออกกล้วยไม้ไทยไปยังตลาดญี่ปุ่นมีค่าไม่สูง คือประมาณ 12-26 % ในตลาดอิตาลีดัชนีความไม่มีเสถียรภาพของการส่งออกกล้วยไม้ไทยมีค่าสูง คือ ประมาณ 32-97 % จากปี พ.ศ.2519-2525และประมาณ 26-95 % จากปี พ.ศ. 2521-2531 ในตลาดอเมริกา ใน 2 ตลาดหลังนี้การส่งออกกล้วยไม้ไทยเริ่มมีเสถียรภาพมากขึ้น (ประมาณ 85-90 %) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2534.

ดัชนีการกระจุกตัวทางตลาดของประเทศญี่ปุ่น อิตาลี และอเมริกา มีค่าประมาณ 0.1572-0.2077, 0.4600-0.4821, และ 0.6257-0.6964 ตามลำดับ จากปี พ.ศ. 2536-2540 และมีค่าส่วนแบ่งการตลาดของการส่งออกกล้วยไม้ไทยประมาณ 18.95-21.61 %, 52.99-60.50 %, และ 78.51-83.03% ในตลาดญี่ปุ่น อิตาลีและอเมริกา ตามลำดับ จากปี พ. ศ. 2536-2540.

ผลของการวิเคราะห์ปรากฏผลความสัมพันธ์เป็น 3 แบบ คือ แบบที่หนึ่งไม่มีความสัมพันธ์กันหรืออย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติระหว่างอัตราการขยายตัวและดัชนีการกระจุกตัวทางตลาดของประเทศญี่ปุ่น อิตาลีและอเมริกา จากปี พ.ศ. 2536-2540 การส่งออกกล้วยไม้ไทยไปยังตลาดเหล่านี้สามารถขยายตัวได้อย่างอิสระไม่ขึ้นกับปัจจัยภายนอกประเทศ เช่น จำนวนและส่วนแบ่งการตลาดของประเทศคู่แข่ง แบบที่สอง คือ ส่วนแบ่งการตลาดของการส่งออก

กล้วยไม้ไทยและดัชนีการกระจุกตัวมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติในตลาดอิตาลีและอเมริกา (ประเทศไทยมีส่วนแบ่งการตลาดมากที่สุด ในการส่งออกกล้วยไม้ไทย ในตลาดอิตาลีและอเมริกาจากปี พ.ศ. 2536-2540) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กันในตลาดญี่ปุ่น(ประเทศไทยมีส่วนแบ่งการตลาดโดยเทียบเคียงเพียงเล็กน้อย) แบบสุดท้าย คือ ความไม่มีเสถียรภาพในการส่งออกกล้วยไม้ไทยมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติกับดัชนีการกระจุกตัวทางตลาดของประเทศอเมริกาในทิศทางตรงกันข้ามกันเนื่องจากประเทศไทยมีส่วนแบ่งการตลาดมากที่สุดในตลาดอเมริกา(ประมาณ 80 %) แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในตลาดญี่ปุ่น ในตลาดอิตาลีมีความสัมพันธ์กันทิศทางตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญน้อย การค้นพบนี้อธิบายว่า ส่วนแบ่งการตลาดที่น้อยกว่า 80 %, ความไม่มีเสถียรภาพในการส่งออกอาจจะมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญจากดัชนีการกระจุกตัวทางตลาดของประเทศผู้นำเข้า ดังนั้น เพื่อพัฒนาให้การส่งออกมีเสถียรภาพจึงเป็นการจำเป็นอย่างยิ่งที่จะยกระดับส่วนแบ่งการตลาดอย่างน้อยที่สุดที่จะชนะได้ในตลาดอิตาลี (75 %)

ถึงแม้ว่าการส่งออกกล้วยไม้ไทยไปยังประเทศเหล่านี้จะมีเสถียรภาพตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2534 ผู้ปลูกเลี้ยงกล้วยไม้ไทยและผู้ส่งออก ควรจะพัฒนาส่วนแบ่งการตลาดให้หลากหลาย โดยการพัฒนาดอกกล้วยไม้สกุลหวายให้มีคุณภาพสูง และกล้วยไม้สกุลใหม่ที่มีค่าสูง